

[Elgaard.]

altsaa har givet de overbefolkede Lejligheder for 2 eller 3 Værelser Lejligheders Vedkommende, er Børnetallet, medens der samtidig sidder gamle Mennesker i større Lejligheder, som de under en mere friktionsløs Befolkningsflytning mellem de forskellige Lejligheder ikke vilde have siddet i, hvorefter der vilde have været Plads til børnerige Familier i de større Lejligheder. Er der da ingen Mulighed for, at man kunde træffe Bestemmelser vedrørende en saadan Udveksling, hvilket vilde sige, at der opnaaedes en bedre Udnyttelse af den Boligmasse, der er til Raadighed for Befolkningen? Se, naar der er en Række saadanne Forhold til Stede, og det er der, kan den højtærede Minister ikke undre sig over, at Venstre maa ønske, man faar disse Ting overvejet og undersøgt for derigennem at prøve, om der er en lempeligere Vej til Maalet end den, Ministeren anviser gennem dette Lovforslag.

I det, jeg her har sagt, har jeg givet Udtryk for en Række af de Betæneligheder, som Venstre nærer over for Forslaget, men jeg føjer dertil, at deri ligger ikke, at Venstre, for at sige det brutalt, lukker Døren i og drejer Nøglen om. Deri ligger, at vi mener, at inden der tages Stilling til et saadant Lovforslag, maa alle de Forhold, der har Forbindelse med den nuværende Boligsituation, altsaa her for dette Lovforslags Vedkommende vedrørende de unge Mennesker og Lejlighedsmulighederne, undersøges og klarlægges i den Udstrækning, det er muligt. Derfor er Venstre selvfølgelig rede til at deltage i en indgaaende, men ogsaa hurtig Udvalgsbehandling af disse Forhold, hvor de ønskede Oplysninger forhaabentlig kan stilles til Raadighed. Naar dette er gennemprøvet, vil Partiet tage sin Stilling, men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det vil være vort absolutte Ønske, at vi kunde naa frem til det Resultat, at enhver Form for Tvangsudlejning samt for Afgift eller Skat, hvad man nu vil kalde det, hvorved man kan købe sig fri for Forpligtelsen, blev undgaaet. Disse to Ting virker utiltalende, og her er det, hvad jeg allerede har nævnt, først og fremmest Angrebet paa Privatlivets, paa Hjemmets Fred, som vi maa anse for at være yderst uheldigt.

Vedrørende de andre to Lovforslag vil jeg gerne sige, at af den Stilling, jeg har redegjort for med Hensyn til den højtærede Ministers Forslag om Anvisning af Værelser til enlige Personer, fremgaar det, at det ikke vil være muligt for Venstre at stille sig mere imødekommende og heller ikke saa imøde-

kommende over for det kommunistiske Forslag som over for Ministerens.

Hvad angaar det sidste af disse Lovforslag, Lovforslaget om Kontrol med Lejen ved Fremleje, da er det nu saaledes, at naar der foreligger Klager, saa ser man paa det, medens der her er foreslaaet den lille Ændring, at Fremlejenævnet paa eget Initiativ kan undersøge Forholdene. Ogsaa dette ønsker vi at faa behandlet i Udvalget, og jeg vil paa nuværende Tidspunkt ikke sige mere.

Jeg haaber dermed at have holdt mig til det vigtigste Lovforslag, dets Opgaver og Opbygning, og at have fremført en Række Betæneligheder, saaledes at Ministeren kan være klar over, at vi skal have meget vægtige Oplysninger, inden vi tager vor endelige Stilling.

Aksel Møller: I Politik er det en nødvendig, men ogsaa saare vanskelig Opgave at afveje modstridende Hensyn og give enhver sit. Det Lovforslag, som foreligger her, bærer i mange Henseender Præget af, at den højtærede Minister netop har prøvet paa at give enhver sit, den Indrømmelse vil jeg allerede her ved Indledningen til de Bemærkninger, jeg skal gøre paa mit Partis Vegne, af et godt Hjerte give ham. Dels den Omstændighed, at Ministeren ikke har villet stille Ungdomskommissionens Forslag om en tvungen Afstaaelse af Værelser, men har valgt den her foreslaaede Vej, som jeg tror Ministeren opfatter som en Middelvej, og dels den Kendsgerning, at de enkelte Paragraffer i Lovforslaget ligesom kun tøvende, en lille Smule skamfulde, først til sidst røber deres egentlige Indhold, er for mig Tegn paa, at den højtærede Minister ved, at han i denne Sag kolliderer med meget store menneskelige Hensyn, og at han kun med megen Ængstelse har begivet sig frem mod det Maal, han har sat sig med dette Lovforslag.

Det Hensyn, som han har ladet sig besjære af, er Hensynet til Ungdommen; det Hensyn, som han har skubbet fra sig, er Hensynet til Hjemmene, til Familiens Enhed og Helhed. Jeg ved meget vel, at der kan mobiliseres tungtvejende Grunde for at skaffe Ungdommen Adgang til at faa Boligrum. Mit Parti vil da ogsaa bistaa den højtærede Minister i at finde brugelige Udveje for at komme Ungdommen til Hjælp paa dette Omraade. Men saaledes som dette Lovforslag er konciperet, er det ikke i vore Øjne en brugelig Udvej. Hvis Hensynet til Ungdommen skal føre til disse vidtgaaende Skridt, saa maa i alt Fald — deri er jeg